

Гарашчук Я. (г. Пінск, ПДМК)

ЖЫЦЦЁ МАЁ – ЖУРБОТНАЕ, ВЯСЁЛАЕ ЖЫЦЦЁ

Удасканаленне ў прафесіі немагчыма без ведання вопыту папярэдніх пакаленняў. Пінскі дзяржаўны медыцынскі каледж – адна з найстарэйшых навучальных устаноў горада Пінска. Ён адыграў вялікую ролю ў развіцці аховы здароўя ў гарадах і раёнах былой Пінскай вобласці. Узнікненне гэтай навучальнай установы і яго развіццё непарыўна звязана з важнейшымі гістарычнымі падзеямі, якія адбыліся ў Беларусі ў XX стагоддзі.

Цяжкія наступствы пакінула Вялікая Айчынная вайна. Медыцынскіх работнікаў у вобласці не хапала. Адчуваўся вялікі недахоп фельчараў, акушэрак, медыцынскіх сясцёр. У ліквідацыі недахопу ў кадрах сярэдняга медыцынскага персаналу каледж адыграў вядучую ролю. Пінскі дзяржаўны медыцынскі каледж (у той час – фельчарска-акушэрская школа) быў арганізаваны ў лютым 1940 года.

У навучальнай установе рыхтавалася маладое пакаленне сярэдніх медыцынскіх работнікаў, таму і праца ў ім з'яўлялася магутным штуршком для росту і сістэматычнай вучобы лекараў-выкладчыкаў.

На працягу лютага месяца 1940 года быў набраны адзін клас у колькасці 30 навучэнцаў. Восенню 1940 года быў праведзены другі набор у колькасці дзвюх груп (каля 60 чалавек). Школа, у складзе трох груп, існавала да Вялікай Айчынай вайны.

У перыяд вайны навучальная установа спыніла сваё існаванне, яго выкладчыкі і студэнты прымалі ўдзел у абароне Радзімы. Некаторая частка

навучэнцаў засталася працаваць у мясцовых гарадскіх лячэбных установах у якасці медыцынскіх сяцёр.

Пасля вызвалення горада Пінска ад нямецкіх захопнікаў у жніўні 1944 была набрана адна група студэнтаў першага курса, а ў 1945 – дзве групы, у адной з якіх працягвалі вучобу навучэнцы даваеннага набору.

У 1947 годзе адбыўся першы выпуск у колькасці 33 чалавек. За гады існавання Пінскага медыцынскага вучылішча было 57 выпускаў ў колькасці 10 960 чалавек.

У 2001 годзе Пінскае медыцынскае вучылішча было пераўтворана ў каледж.

Пінскі дзяржаўны медыцынскі каледж ажыццявіў 4 выпускі ў колькасці 1123 навучэнцаў. Усяго падрыхтавана сярэдніх медыцынскіх кадраў 11896 чалавек.

Першым дырэктарам медыцынскага вучылішча (фельшарска- акушэрскай школы) быў В.Ю. Кротаў, ён жа з'яўляўся выкладчыкам анатоміі і спецыялістам па рэнтгеналогіі (1940 і 1944–1946 гг.).

З 1972 па 2005 год медыцынскім вучылішчам кіраваў І.В. Яроміч. Ён з'яўляўся выпускніком вучылішча. Пры ім у 2001г. медыцынскае вучылішча атрымала статус медыцынскага каледжа. З 27 ліпеня 2012 года дырэктарам каледжа з'яўляецца Кавалеўская Марына Уладзіміраўна.

Доўгі час дырэктарам каледжа быў Саўчук Павел Андрэвіч. Павел Андрэвіч нарадзіўся 8 студзеня 1951 года ў вёсцы Атолчыны Іванаўскага раёна Брэсцкай вобласці. У 1965 г. паступіў у Пінскае медыцынскае вучылішча, на фельшарскае аддзяленне, якое скончыў у 1969 годзе. Пасля завяршэння вучобы ён працаваў фельшарам дзіцячай бальніцы г. Волжскага Валгаградскай вобласці.

З чэрвеня 1969 года па 1971 год Павел Андрэвіч выконваў грамадзянскі абавязак у радах Савецкай Арміі фельшарам.

Павел Андрэвіч вырашыў не спыняцца на дасягнутым. Таму ў 1972 годзе паступіў у Мінскі дзяржаўны медыцынскі інстытут. Пасля заканчэння працаваў лекарам па санітарнай асвеце, лекарам-эпідэміёлагам Пінскай райсанэпідэманстанцыі. З 1982 года па май 1983 года ўзначальваў курсы ўдасканалення Пінскага медыцынскага вучылішча. Некаторы час займаў пасаду галоўнага лекара Пінскага дома санітарнай асветы. Ужо ў студзені 1985 года кар'ерная лесвіца прывяла Паўла Андрэвіча да пасады загадчыка медсестрынскім аддзяленнем Пінскага медыцынскага вучылішча.

Будучы чалавекам адукаваным і рознабаковых зацікаўленняў, Павел Андрэвіч здолеў заняць пасаду намесніка дырэктара па вучэбнай рабоце каледжа. Арганізацыя вучэбнай працы пры ім прызнавалася адной з лепшых у рэспубліцы. У снежні 2005 года ён быў прызначаны дырэктарам УА «Пінскі дзяржаўны медыцынскі каледж» і займаў гэты пост да 2012 года. Павел Андрэвіч з'яўляецца сааўтарам двухтомнага курса лекцый «Грамадскае здароўе і ахова здароўя», падручніка «Сястрынская справа». Пад яго кіраўніцтвам была праведзена рэканструкцыя вучэбнага корпуса і інтэрната.

Паўлу Андрэвічу былі характэрны працавітасць, прастата, сціпласць ў зносінах, чулыя і ўважлівыя адносіны да людзей. Ён больш працаваў, чым жыў, таму і карыстаўся заслужаным аўтарытэтам у калег. За высокія паказчыкі ў працы, добрасумленныя адносіны да службовых абавязкаў неаднаразова ўзнагароджваўся ганаровымі граматамі і падзякамі вышэйстаячых арганізацый, напрыклад, знакам «Выдатнік аховы здароўя».

Светлую памяць пра добрага чалавека і выдатнага прафесіянала сваёй справы мы захавалі ў нашых сэрцах. Дасягнуць можаш многага, калі паставіш перад сабой мэту. І не важна адкуль ты родам, хто твае бацькі і які твой сацыяльны статус.